

Operace Anthropoid

29. prosinec 1941

V TÉ DLOUHÉ NOCI letěl nad Protektorátem Čechy a Morava poněkud přetížený letoun Handley Page Halifax britské RAF. Odstartoval ve 22.00 z letiště Tangmere v Sussexu v jižní Anglii. Na palubě měl patnáct mužů – sedm členů posádky, osm československých vojáků a také jejich výzbroj a další vojenský materiál. Úkolem letu bylo vysadit vojáky, aby plnili úkoly v tajné válce proti nacistické moci. Ve 2 hodiny 24 minut dal velitel letu kpt. R. C. Hockey pokyn k seskoku. Vyskočili dva muži. Po

Jozef Gabčík
a Jan Kubiš

několika minutách se za splněním rozkazů vydali do temnoty další, členové výsadkových formací Silver A a Silver B. Těmi prvními, kteří se snesli na promrzlé pole poblíž Nehvizd u Prahy, byli rotmistři Jozef Gabčík a Jan Kubiš. Jejich falešné protektorátní legitimace byly vystaveny na jména Zdeněk Vyskočil a Otto Strnad. Jejich posláním mělo krycí jméno Anthropoid. Cílem byla likvidace zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Celé akci předcházela dlouhá vojenská příprava ve výcvikových střediscích britské armády. Českoslovenští vojáci absolvovali kurzy útočného boje, parašutistický výcvik, speciální diverzní výcvik a závěrečný výcvik zdokonalovací. Původně měl být Gabčíkovým parťákem rotný Karel Svoboda. Ten se však zranil, a tak ho na Gabčíkův návrh na poslední chvíli nahradil Kubiš. Přestože byli v Londýně varováni, aby nenavazovali styky s domácím odbojem, krátce po seskoku zjistili, že sami bez pomoci svůj úkol nesplní.

SS-Obergruppenführer Reinhard Heydrich, který vládl nad protektorátem od září 1941, nelítostně potlačoval jakýkoliv odpor. S pomocí stanného práva, masového zatýkání a poprav se mu během čtyř měsíců podařilo zlikvidovat prakticky celé vedení místního odboje. Nastolil nejkrvavější teror v historii českého národa. V čase, kdy výsadkáři ze skupin Anthropoid, Silver A a Silver B přistáli v Čechách, mu ale zbývalo jen pět měsíců života.

Pavel Kácha, publicista

TAKOVÝ BYL KAREL GOTT

CO VŠECHNO MUSEL ZPĚVÁK PRO SVOU POPULARITU PODSTOUPIT, CO ZAMLČET, CO PŘEKROUTIT, CO KOMU ČI SOBĚ NALHAT?

text a foto Jan Burian, písničkář a spisovatel

KARLA GOTTA JSEM MĚL RÁD jen chvíli. Jednou, když v muzikálu Kdyby tisíc klarinetů zpíval, že ho nemáme rušit, protože spí, a pak když bláznil v socialistickém písňovém westernu jako Zdvohlý Woody: „Woody byl cowboy zdvořilý a krávy málo dojily, ač každým dnem je vyzýval, aby kontingent plnily...“

V sedmdesátých letech jsem ho už rád neměl, pracoval jsem tehdy v kritickém hudebním měsíčníku Melodie a neláska mezi Gottem a uměleckou kritikou byla vzájemná. Rozdíl byl ovšem v tom, že kritici neposílali za umělcem své kamarády, aby jim vyhrožovali. Můj vztah k zpěvákovvi se nezlepšil ani po jeho emotivním projevu na schůzi v Divadle hudby, kde se stal mluvčím takzvané Anticharty.

V následující dekádě už mi byl fuk, ovšem pak přišla devadesátá léta, kdy se spolu s Františkem Janečkem svým kritikům pomstili – koupili si hudební měsíčník Melodie, a než ho nechali zkrachovat, dělali si v něm okázalou reklamu.

Naposledy jsem o Gottovi psal, když asi před deseti lety prohlásil, že každý, kdo ho kritizuje, mu závidí úspěch. Jen jsem podotkl, že já mu žádný úspěch nezavídím, nic víc.

Teď ovšem s respirátorem a zamlžujícími se brýlemi dočítám v tramvajích strhující knihu Pavla Klusáka Gott – Československý příběh. Je napsaná s respektem, nevyhledává bulvární senzace, nedozvíděl jsem se v ní, s kým že se to zpěvák nakonec oženil a proč, neřeší se tam žádné aféry. Při čtení si však člověk uvědomí, že život skutečného Karla Gotta a legenda o něm – to jsou dva naprosto odlišné

příběhy. Ostatně současně s touto knihou je na trhu k dostání okázalá publikace Má cesta za štěstím, pod níž je podepsán sám zpěvák, a tak můžete srovnávat.

V Klusákově knize je zbaven oděru legendy a často mě zarazilo, kolik různých verzí některých událostí ze svého života vypustil do světa – a jaká byla oproti tomu skutečnost. Autor knihy přitom nemoralizuje, spíše se jen spolu se čtenářem diví, a nakonec konstatuje, že skutečný příběh Karla Gotta „je tím nejcenějším, co po sobě budoucnosti zanechal“.

Nemohl jsem se od té čtyřsetstránkové knihy odtrhnout. Co všechno musel zpěvák pro svou popularitu podstoupit, co zamlčet, co překroutit, co komu či sobě nalhat, čeho si nevšímat, co si nepřipouštět. „Gott samozřejmě nebyl jediný, kdo pro veřejnost demonstroval vzorový život ve lži,“ píše Klusák a dodává: „Ukazoval však, že toto podřízení moci platí i pro ty nejpopulárnější, jejichž pověst osciluje mezi národem milovaným bavičem a kulturní elitou.“

Jestli se chcete něco o Karlu Gottovi opravdu dozvědět, tak si o tu knihu napište Ježíškovi nebo si ji rovnou kupte. Pokud vás ale víc lákají legendy, kupte si tu, kterou o sobě napsal zpěvák sám, a nenechte se otrávit. V tomto druhém případě si můžete navíc přiojednat nástěnný nebo stolní kalendář s Karlem Gottem, trojcéděčko se sedmdesáti zpěvákovými hity, jeho ilustrovaný životopis nebo knihu s všeříkajícím titulem Takový byl Karel Gott: Nejslavnější český zpěvák očima kolegů. Na tu je teď dvacet procent sleva...

Co všechno si musel Karel Gott nepřipouštět?